

Ms. A. 9. 2. 29. Nov.
Feb. 5-6

How v. H. The blooded

The sign of the

— The sign of the
— put in.

Μαθημα. Η' 26. Ιαν.

Τετ. 1905

Αντικείμενα εστίν α' τα παλαιά
απὸ τοῦ ἔθους τοῦ
ἐν πλείονι.

1. Χαρισμός

2. μεταβαλλόμενα

3. αὐτοματισμοί

4. ὕψος

5. ἰσορροπία καὶ ἄτακτος

Ημέρ. 2.
ἡμέρ. 20' ἡμέρ.

1. εὐχὴν Κυριόθεν

Πρόν.

Ἁγία Μαρία.

2. εὐχὴν Κυριόθεν
μον' μον' αὐτῆς 3'

παρατίθη

Ἁγία Εὐφρο
Δαχμ'.

Παναγία.

3

3. Ποιοι είναι
σήμερα οι γέγοντες
από τον
Παραπλήθει οδός Διονύσιου.

4. Ποιχωνικόν απορροή
αυτῶν χρῶν

разъ монитор 4 пар.

Amproos
Apra Champ.

4.

5.

Поговорим
с вами!

поищем архив

орден
Кавказа

М. М. Родт.

Μέτρον 5
στίχων.

A' τό ὕψος

1. χαρμῆς (spring)

2. ῥιπαριῆς

3. ὑψῆς

B' τό ἔθνος

1. χαρμῆς

2. ωοχῆς

3. ὀρεῶν

4. κρηναῖον μετ' ἐκπαίδευση

Μαθήματα.

H! 12. Jan. 1901

ἔχομεν μίαν εἰς τὸν ἱερόν ἀμβωνά. ἔχου-
μεν ἀπὸ τοῦ ἐμφύχου τοῦτον ἀμβωνά, ἔχομεν
καὶ ἔσμεν ἀπὸ τοῦ ἐμφύχου ἀμβωνά. Πλε-
ον μίαν παρέμβωται ἀναγνωστὴν. Ἐπίστευ-
ον ὅτι εἰς τὸ προηγουμένον μάθημα ἡμεῖς ἐ-
ξοφίκομεν τοῦ περὶ τοῦ παπύριου. Ἀλλ' ἔσμεν
ἡ ὑβρις καὶ ἡ κατηγορία, τὴν ὁποίαν εἶπα
ἀπὸ τὴν ἔνδραν ταύτην εἰς ὑβρις εἰς τὴν
ἀναγνωστὴν ἔμνησιν, εἰς ἀνάμνησιν καὶ ἐξο-
φίκομεν μετὰ τὴν ἔμνησιν τοῦτον, ἔχο-
μεν ἐν κατεργασίᾳ ἐμὴν ἀπὸ αὐτῆς.
Ἐμεσολόγηται ὅτι ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς ἐν κατεργασίᾳ,
ὅτε ἔλαβον ἐπιστολὰς περὶ αὐτῶν τῶν κατε-
ργητῶν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς Γερμανίας -

Ὁ Πούθρος μέγας εἰσερχέται ἡμεῖς ὅχι
ὑπὸ ἱστορίαν θρησκευτικὴν, ἀλλὰ ὑπὸ ἱστορίαν
πολεμικὴν. Ἐστὶν δὲν ὑπάρχει Πούθρος, δι-
θεί ὑπάρχει ἡμεῖς ἐνδεῖς. ὑπάρχει ὁ
Πούθρος, ὅστις ἐκείνη τὸν μέγαν ἐχθρόν
καὶ ἡμεῖς ἐλάβομεν τὴν ἀνάμνησιν, ἡ ἐξο-
φίκομεν. Ὁ θαυμάσιος (συμφέρον) τὸν Γερμανό-

ριον (υδραίνον) είχε μεγάλαν δύναμιν.
Ο' αριστογός νυν καὶ λόγῳ σαρκεῖ τοῦ αο-
υρίου τοῦ αιστοῦ διὰ τὸν φόβον τῆς ἐπι-
σεως τοῦ εὐμετοῦ. Καὶ οὗτος ἡ' Ανατολίαν' Ἐ-
κκλησίαν δὲν ἐφοβήθη τοῦτο;

Τῷρε σου ἤμην εἰς τὴν Ρώμην ἐβίβασα γρα-
νὴ γέροντα ἀνδρώσῃ ἀροῦδεμένην καὶ συ-
χωρηθῶσι σαρκεῖ τοῦ πείπαι, διότι οὗτος ἐ-
κάρυξε τὴν ἀφροσύνην τῶν ἀμερῶν. Προσ-
φέτε τὴν πομπὴν τοῦ γένους τοῦ Βασιλευ-
νοῦ. Ἐπειδὴ τὸ ταμίον τοῦ Βασιλευνοῦ ἐμε-
νέον, ὁ πείπαι ἦν ἐκτετηγμένος αὐτό, ἐκιδέει
δείκνυμαι ὅτι ^{ἐκτετηγμένος} αἶψον ἐμερῶν μετὰ
μῆται. Τοῦτο με ἐκινδύνει τὸν σοφόν
Κορεὴν δημοσιεύσαντα τὸν ἐπιστολὴν τῶν
μοναχῶν τῆς παπικῆς Ἐκκλησίας ἐβίβασα
ἡ' ἀμερικανικῆς ἀπόθεως τῶν παπικῶν μοναχῶν
εἶπε σφοδρῶς ἀπὸ τοῦ φοιτητῆς "..... φοι-
τῶν καὶ εἶπε ζῶντες μίθαι, σαρκεῖ αἶψα
βαίρει. ποινὴν ἐχθρόν καὶ οἱ ἀροῦδεῖν.

Τοῦ ἐχθροῦ τὸν παπισμόν. Ἐν ὁ Πειπαι

(τήν κειταύριον τῆς π. Συμφωνίας)

ἔδω καὶ ἔβρετο λαῶν, θεοὶ ἔβρε; " εὐκὴ κα-
νοσάσκει... ὁφείλετε, κύριοι, καὶ γυμνάζη-
τε τὸν ἑχθρόν σας. ἔρχομαι καὶ βεβ δώσω
ἐπίσημα documenta καὶ ὅσα ἀπὸ κα-
ταπορήμων τοῦ Παπαί.

ἔξεδόθη μοι ὁ δειγμάκιον ὃν ἐπὶ τῇ μέ-
τῃ αὐτῇ καὶ τῇ ἐνέργει τοῦ Νέου ο' Παί-
δα κυρῶνται αἴρεσιν αἰμαρτίων...
εἶδον ὁφθαλμοὶ εἰς τὴν Ρώμην. Πρὸ τῶν πυ-
λῶν τῇ Ρώμῃ δεξιὰ ἀγορεύοντες ἐν φυλακί-
σιν. Ha de mecum.

Ἡ Παππὶς ἔμφροια ὡς πρὸς τὸν ἀνδρὶ κα-
ρίτος ζήτημα ὃν τὸ ἀνδρὶ καὶ γένος ἡ-
μάρτυρος. καὶ δεῖ καὶ ἀρεδῶνται εὐαἰμαρτίαν
καὶ, ἐδουλοῦσθαι ο' καὶ ἡμῶν ὡς Χριστοῦ. Ἀπὸ
αὐτῆς ἀγρότητα δὲ τοῦ θύματος ἐπερίσσειαι
ἡ χαίρις, ἢ κατέχει ο' Παππὶς (δίνουσι γρα-
τίαι) καὶ ἐξ αὐτῆς διδιδίκε ο' Παππὶς
πρὸς συγχώρησιν τῶν αἰμαρτίων...
οἱ ἀκούοντες ἐρχόμενοι εἰς τὴν Ρώμην ἀπο-
φέρουσιν ἀμύθητα σοφία. εὐχ' ὑποέρχουσι

καὶ πτωχοί. ὅτι ὁ Πάπας ἄριστον μέτρον
2 φράμα τὴν indulgentiam
ἤμην εἰς τὸ προσομαῖον, ὅτε ἔρχεται εἰς
καὶ με ἐρωτᾷ "κύριε θέλετε εἰσπύριον
ἶνα ἴδωτε τὸν Πάπαν, καὶ ἄλλοτε συγχω
ρήσῃ; τῷ μὲν ὄχι...

Ὁ δὲ αἰσῶς ἔχει ἀνάμνησιν εἰς ὅσα τοῖς ἱερο
δοχίαι. καὶ τρέχουσιν οὗτοι καὶ ἐρωτῶσι
τοῦ ἱεροῦ μύθου θέλουν εἰσπύριον ἀφί
σιν αἰσῶν. Ὁ δὲ ἱεροδότης εἰσπύριον με
ταβαίνει εἰς τὸ ^{αἰσῶν} προσομαῖον. ἢ τίρει αὐτο
σθῆ; καὶ εἰν ἔχῃ διάδοσιν ὁ Πάπας, δαί
νον ἀπορήσῃ. εἰν δὲ δὲ ἔχῃ διάδοσιν ὁ
Πάπας, ἔρχεται ὁ καρδινάλιος μὲν ὅτε
ἀφίσιν αἰσῶν, εἰν δὲ ἔχῃ διάδοσιν.

Ἄλλο ἐμφορίον οἱ Πάπαι ἔχουσιν τοῦ εἰρ
σεῖς τοῦ ἁγίου Πέτρου. εἰν γὰρ εἰσὶν τὴν
ρῶμην διοίκησιν, εἰν δὲ εἰσπύριον αἰσῶν τοῦ
Πέτρου. (γίνεταί γὰρ ἀφί: μεταβαίνει) τοῦ
Πέτρου εἰς ρῶμην καὶ προσδέτε ὁ κ.
ὑψηλῆς ὅτε δέχεται τὴν παρὰ τὸν

ὅτι μετέβη ὁ πῆγρος εἰς Ῥώμην καὶ ἔ-
κει ὑσένης τὸν μαρτυριὸν δαίμονος
λέγει " εἶπε ἐς ἐκείνην τὴν συνδρομὴν
οἱ ὅσοι δέχονταν τὰς θεωρίας. Ἀλλ' οἱ
τὶ βῆκε με' αὐτὸ ὅτι ἦλθεν ὁ πῆγρος
εἰς Ῥώμην; ἔτι αὐτὸν ἔσταν ὅτι ὁ πῆ-
γρος ἀρέσει καὶ ἔχη τὸ δικαίωμα καὶ δευτὸν
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ; καὶ οὐ; κατὰ φυσικὸν λό-
γον ἔσταν καὶ ἔχη καὶ ἀρετὴ καὶ καὶ
δουλοῦν τῇ ἐκκλησίᾳ ὁ πῆγρος εἰς τὴν
φρουρότητα, διότι ἐκείνη ἐνέλεγε τὸ φῶς
τοῦ εὐαγγελίου. καὶ αὐτὸς ὅτι.

Ἡ πῆγρος ἐκκλησία ἔχει ἀρὰ δόγμα καὶ
συνχωροχέρτις καὶ τὰς εἰρήσεις. ἐν τῇ πε-
ρίτῃ τῇ ἀρώτῃ συνέβη ἡ πῆγρος ἐκκλη-
σία ἐκτετακμένη, ἐν δὲ τῇ τῇ δευτέρᾳ
10000 δραχμῶν. μετὰ ταῦτα ἐκπύχθη εἰς
οὐκ εἰς τὴν ποσότητα.

ἦλθεν εἰς τὴν μερίδα. ἐκείνη μετέβη
εἰς τὴν Κοδόρ. ἐγὼ μετέβη ἐκείνη με-
τὰ αὐτὴν ἑρμηνεύς θεολόγος, ὅς ἐστιν ἐν τῇ διηγήσει
θεοποιῶν. μοι εἶπε καὶ ἐπε-

Ὡς τὸ κατέλλο μου, ἵνα μὴ με σιωπῶσιν.
ἡρώτης διὰ; καὶ μοι μέγα: οὐρανόθεν
καὶ δαί δ' ἐν εἴδῳ. Ἀναπλάσσειν ἢ ἐξέ-
ησιν τῆς εἰδῆς τῆς ἐκδομῆς τῆς
μεγέλης αἰσῆς τοῦ ὑψηλοῦ θεοῦ.

Ἐκδομῆς οὐρανόθεν ἐν τῇ οἰκίᾳ μου
καὶ κατεχρήσιν καὶ τῇ μεροσότητι καὶ
τῇ τῆς Παισιῆς ἔκδομῆς καὶ ἔργον
καὶ ἐκδομῆς ἐκδομῆς, ὅς δ' ὅσον δαί ἐπὶ
καὶ ἀνδρῶν "ὅς ἐστιν ἐξ οὗ πάντες δαί ἐ-
μέγα "εἰς μεσοσίαν, ὅς με ἐκδομῆς.
Ἡ' μοι ἔρχεται ἐν τῇ προσίᾳ Πανε-
πιστημίου. (Γίνεται ἀνεμοσίαν ἐκδομῆς
ἐν τῇ περιεχομένῳ τῇ ἐκδομῆς
τῇ τῇ κατεχρήσιν τοῦ Πανεπιστημίου τῇ
Προσίᾳ...)

Ταῦτα ἐκδομῆς κατεχρήσιν καὶ ἐκδομῆς
καὶ ἐκδομῆς ἐν τῇ ἐκδομῆς καὶ ἐκδομῆς
ἐκδομῆς κατεχρήσιν. Ταῦτα τῇ
Παισιῆς ἔκδομῆς κατεχρήσιν ἐκδομῆς
ἐκδομῆς. Ἡ' ἐκδομῆς τῇ ἐκδομῆς
καὶ ἐκδομῆς. ἔχομεν τῇ ἐκδομῆς: Ἡ' ἐκδομῆς

ἐν τῷ ἐνυ βάλειν, ἀναβαίνειν. καὶ ἔπειτα
το σφαιροειδὲς ἐν τῷ μετρίῳ. ἀντίθετον ἀν-
τί (ἀντί) ἔμφω. — ... εἰς = πρὸς τὸν
θεὸν ἔμφω ἐν τῷ, ἔδω ἐν τῷ, ἐν τῷ
μετρίῳ τῷ, τὸ ὅτι τὸ ἔμφω.

ἐν τῷ σφαιροειδῷ ἀναβαίνειν ὁ νόμος τοῦ
βίβλου ἐμφω, ἐφ' ὅψω. Τούτῳ ἐν τῷ
τὸ ἔμφω. ἢ χρεὼς τῷ ἔμφω δὲ τῷ
τὸ ὅτι δὲ τὸ κέρως, ἐφ' ὅτι ἐν τῷ
ἀναβαίνειν οἱ ἀναβαίνειν τῷ π. δὲ
καὶ καὶ ἀναβαίνειν καὶ οἱ φέγγον, οἱ.
ἀναβαίνειν ἀναβαίνειν.

ἐν τῷ (τὸ) ἀναβαίνειν: "ἀνα οἱ
φέγγον ἀναβαίνειν καὶ φέγγον" δὲ
τὸ ἀναβαίνειν τῷ κέρως...

Ἀλλ' ὅτι ἐν τῷ κέρως τῷ ἐμφω ὁ ἐ-
πίστροφος κέρως ὁ χρυσόστομος δὲ καὶ
ἐπιστροφὴ τῷ ἐπίστροφος τῷ κέρως,
τὸ ὅτι οἱ ἀναβαίνειν δὲ καὶ ἀναβαίνειν
μετρίῳ ῥήτορι ἀντί ἐν τῷ
ἔμφω ἔναι ὁρίσθη, ἔπειτα ἐπιστροφὴ
ἔναι ὁ ἔμφω χρυσόστομος καὶ δὲ τὸ κέρως.

μα. (Δύζελαι φυγοδέχμενοι το 1643, το
όσοιον περιόλαι το ἔργον εἰς τρεῖς ἀν-
θρώπους ^{πρὸς ἀνδρῶν αὐτοῦ} καὶ το' ὁρίτης συνωστίζομενον.)

Τό κερύμα, ὅσον καὶ ἀντίερν εἶδον,
ἐγὼ εἶδο' αὖ γάρμεμα ἢ αἶσ' τοῦ βαιδου
τοῦ σαρδίου. Ἄλλ' ὁ χρυσόστομος, ἰσοδύ' ἢ
βαῖ εἶδον δὲ ἠνωμένο εἰς το' ὁρίτης, ἀντί-
ερν τοῦ ἀνέμου. Διότι ὁ ἐπὶ χρυσό-
στομος, ἀρῶν καὶ γαρῖσιν, ὅδ' εἶχε ἄνευ
συνεχῆ καὶ ἐρεττόμεται. Ἡ τοῦ ἰσχυρὸς με-
τ' ὁρίτης γυνή. (ὅδ' συνιστᾷ καὶ ἰσοτοχοῖς τοῦ
ἐργου ἀνέρου, αἶσ' καὶ οἷσιν) δαίμενται τὸν
χειρματῆρα αὐτοῦ.) Οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ τὸν
ἐκείνον κινῶσιν τὴν σπηλαίαν. καὶ τοῦ
το, διότι ἀγ' οὐ ἐκείνου τὴν σχορὴν τοῦ
Πιθανίου, ἤλθεν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ πτόν-
του ἐνδὸς τῶν σπηλαίων. ἐν τούτῳ δέ, ἰσοδύ'
συνείησε τὸν μοναχικὸν καὶ ἐρημικὸν βίον,
ἀσέκτους τὴν ἔξιν τοῦ ἀσχετῆρος καὶ συνε-
νεισφορεῖ. . .

Οὗ Ἄρβαν ἡ νεφρίδα καὶ ἡ ψυχὴ τῆς ἡ-
μετέρας ἐμπνοίας. ὅδ' εἶπε ἡ νεφρίδα δει-
το' ἀνδρῶν σῶμα. Ἄνε αὐτοῦ ἡ ἐμπνοία ὁμοι-

εἶναι, ὅρα δὲ καὶ τούτου ἐξέστη.
Ὁ ἱερὸς Χρυσόδοτος, ἐκταραχθέντος,
αὐτὸν καὶ καθήκον τῆς δέου τῆς φωνῆς
τῶν, ὅτε ἐφωτίσθη τὸ ἄγιο. Ποιῶν δ'
ἀμφὶ χρησιμῶν διὰ τὸ ὑπερβαίνειν αὐτὸ
τῆς ἐσχάτης τοῦ Χρυσόδοτου· καὶ τούτο
μαὶ τὸ μετὰ τὸ δ' αὐτοῦ ο' αὐτοῦ αὐτοῦ
ἐν τῇ ἐκκλ. ἐκκλ. αὐτοῦ ἐκκλ. β' ἐκκλ.
5.

Ὁ δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἁγίου ἐκείνου
τὸ Senatorium καὶ τὸ Matrimonium. Τὸ
ἐκείνου εἰς τὰ αὐτοῦ ἐκείνου μέρος αὐτοῦ
ριμῶν διὰ τῶν ἐκείνου γυναικῶν. Τὸ
δὲ Senatorium δὲ τὸ ἐκείνου τῆς ἐκείνου
ἐκείνου. Ὁ ἱερὸς Χρυσόδοτος οὐκ αὐτοῦ
αὐτοῦ τὸν λόγον καὶ εἰς τὸ Senatori-
um καὶ εἰς τὸ Matrimonium, εἰς τὸ ὅτι
ἐκείνου τῶν ἐκείνου τῆς ἐκείνου
ἐκείνου τὸν ἐκείνου δέου κατὰ τὸν
ἢ ἐκείνου, ἢ τὸν καὶ ἐκείνου,
ἐκείνου, ἐκείνου ἐκείνου γυναικῶν.
Αὐτοῦ δὲ ἡσυχία ἐκείνου ἐκείνου
τῆς Αὐτοῦ ἐκείνου, ἡσυχία.

οι τοὺς λόγους τοῦ ἱεροῦ ἀνδρὸς καὶ ἀπαρ-
χοντες εἰς αὐτὸν τοὺς ἐσθαιριχοὺς αὐτοῦ
ἐκινῶν. Οὗτος χρυσόδομος οὐδὲν ἐσθαι-
ρίζοι καὶ παρρησίαν αὐτῷ, κατέχευε κα-
ρδίαν, διότι οὗτος εἶχε ἐνδοξὸν τὸν καὶ ἔργον
καὶ αὐτὸς καὶ τοὺς ἀποστόλους αὐτοῦ, τοῦ
ἐκείνου. Καὶ ἔτι ἐσθαιρίζον οὗτος χρυσόδο-
μος, αἱ γυναῖκες εἶχον εἰς τὸ μέγαρον τῆς
ἐκείνου (ἀφ' ἧς). ὅπως τοῦτο δὲ αὐτῶν εἰς τὴν
καὶ ἐβαρύνοντο. Τοῦτο μέγαρον ἀπερρίψτε
τὸν ἀνυπακούον ἄνδρα καὶ οὐδέποτε ἔσθαι καὶ
ἐκινῶν καὶ ἀπερρίψτε αὐτὸν ἰδιωτὴν,
ὅπως μὴ ἀπαρτῇ τούτο μίαν, δύο, τρεῖς
φορὰς τοὺς ἀπερρίψετε, ἀλλ' αὐτῶν δὲ ἦν
ον· εἰς τοὺς λόγους τοῦ ἀποστόλου οὕτως ἐκινῶν
ἐσθαιριχοὺς καὶ αὐτῶν καὶ τὸ ἅγιον ἐ-
σθαι καὶ περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἀπερρί-
ψαντες καὶ ἰδίαν καὶ ἀπερρίψαντες τὴν
καὶ αὐτῶν, ἀλλ' οὐκ ἐκινῶν. Τεῖχος
καὶ ἐσθαιριχοὺς τοῦ ἱεροῦ ἀνδρὸς ἐκείνου, ἔτι ἐκινῶν
δὲ αὐτῶν καὶ τὸ ὅτι ἡ μένη τοῦ ἱε-
ροῦ χρυσόδομος μένη καὶ δὲ μένη αὐτῶν.

α' εἶτα δὲ αὖτις δαί καλεῖται καὶ ζῶντες
ἐν τῇ συνουσίᾳ τῆς ἀνδρῶν.

Αναγνώσκοντες τοὺς χυρίον τοῦ χρυσοδόμου
"οὐκ ἔστιν ἀρετὴ ἀλλ' ἐστὶν ἡ..." τὸ
χυρίον τοῦτο δεικνύει τοὺς ἀδελφεοὺς τοῦ
ἱερέως. Αὐτοὶ δὲ τῶν ποικιλιῶν τῆς θε-
ογραφίας, τῶν ἱερῶν, τῶν ἐρχομένων πρὸς
αὐτὸν ἐκ ἀρίστων ἐργαζομένων ὅσοι μὲν
ἐστὶ χάρτου, ἀλλ' ἐν τῇ περὶ αὐτοῦ.

Ταῖς γὰρ τοῦ ἱεροῦ χρυσοδόμου ἀντιχρῶ-
σαν εἰς τὴν εὐλογίαν, ἢ ἀρετὴν
ἐκ τῆς ἱστορίας αὐτοῦ.

Ὁ ἱερὸς χρυσοδόμος ἐργάζεται ὑπερβαίνει τὸ
φῶς καὶ ὅχι σφραγίζει. ἐξέχει δὲ ἀντοχὴν γὰρ
καὶ, εἰ ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ δόξα.

Εἰς τοὺς ἱστορικοὺς μέγιστα δαί ἐστὶν ὅτι
ὁ ἱερὸς εἶναι ὡς ἀντιχρῶς, ἐστὶν τοῦ
οὐρανοῦ ἡ δὲ ἀντιχρῶς ἐστὶν. καὶ ἀπο-
συνδύαζε ἡμεῖς καὶ εἶς τὸν ἱερέα, δαί
τοῦ οὐρανοῦ ἡ δὲ ἀντιχρῶς ἐστὶν ἀντιχρῶς
ἐστὶν τοῦ εἶναι.

Μάθημα Χρισθιανικῆς Ἀρχαιογραφίας

Θ' 24 Ιανουαρίου 1901

ἔρχομεν ὑποσχεθῆ- εἰς τὸ παρελθόν μεί-
θουμεν γὰρ σὰς γέφυραν τὴν εἰκόνα τοῦ ἱ-
εροῦ Χρυσοστόμου. Καθ' ἣν ἔχει εὐχὴν
ἡμεῖς εἶναι ἡ λιμνοτομία καὶ ἡ φυσικὴ ἐ-
ρεῖ, ἔργον τοῦ ^{ἐκ ψιφοδιότητος} Πάπ. 13 εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐστὶ
τοῦ ^{πολλοῦ} ὁριζήσαν. Δὲν ἦτο δυνατόν ὁμιλοῦντες
περὶ τοῦ ἀψίχου ἀνέκτου τῆς ἑκκλησίας
γὰρ μὴ ἀνεμνησθῶμεν τοῦ ἱεροῦ Χρυ-
σοστόμου. Ἐπειθε, γὰρ, ἀρραγμένον
περὶ τοῦ ἱεροῦ εἰκόνας γὰρ μνησθῶμεν καὶ
τοῦ κυριωτάτου αὐτοῦ πομπήματος τοῦ ὁμοῦ
Χρυσοστόμου, ὅσῳ δὲ τῇ χρυσορρήμονι
εὐλῶς χρώσῃ κατισχυάνει τὸ χριστι-
ανικὸν ἀνέκτου. Παρομοίαι εἰκόνες τοῦ
αἵματος ἐδωκοστίθης ἐν τοῦ Πάτριάρχου
οὗς εἰς τῆς ^{τὸ εἶδος} Ἀποστολῆς τῆς Παιδαγωγίας
τοῦ Χρυσοστόμου.

Ὅ ἐν τῇ μέσῃ ὁρίων τῇ ἑκκλησίᾳ ἔχει

δύο κρίσεις: μία ἀπὸ Ἀνατολῆς καὶ
μία ἀπὸ δυσμεῖς. Διὰ τῆς μιᾶς μὲν ἐξου-
σίου ἀέθουν οἱ ψαῖται καὶ οἱ ἱε-
ρεῖς καὶ δι' τῆς ἐτέρας κατέβαινον. Ὁ
Ἀναγνώστης τῆς Π.δ. ἀνέρχετο διὰ τῆς
ἀπὸ Ἀνατολῆς κρίσεως καὶ κατήρχε-
το διὰ τῆς ἀπὸ δυσμεῖς. Τισὺν εἰκόνα
εἶναι καὶ μόνον κατ' ἔχοντα καὶ ἔχῃ ἢ ἐξου-
σιοῦ τῆς ἐξουσίας ἐν τῇ Κεκλησίᾳ.
Ὁ δὲ δυνάστης καὶ γενικιστὴς, ὅσον ἐπὶ
συνειδήσει καὶ κατ' ἔχοντα, ὅσον ἐπὶ ἐξουσίᾳ
ἐν τῇ Βασιλείᾳ, τὸν μικροδοξισμὸν
καὶ τῇ Κεκλησίᾳ. Τὸ ἀρχιτεχνικὸν
σχέδιον τοῦ δυνάστη ἐν μικροδοξισμῷ
καὶ τῇ Κεκλησίᾳ (δυνάστης τὸ σχέ-
διον τοῦ καὶ τῇ Κεκλησίᾳ. Οὐκ
ἢ ἐξουσία οὐκ ἔχοντα καὶ μέρος ἐξουσίας κατ' ἔχοντα
καὶ ἔχῃ καὶ μέρος κατ' ἔχοντα καὶ μέρος κατ' ἔχοντα.
Εἰς διμερὲς ὅπως τῇ Κεκλησίᾳ.
..... (ὁ δυνάστης καὶ διμερὲς).

Ἰδὼν δὲ ἀρχαῖον παλαιὸν τῆς Κελεμωσίμης. Ἦν
μάρμαρα θανατάρχαι, τὸ μονόκλιτον μέγα
μνῆστον. Ὅσον βρέθηκε ἀδυσκόρυφον ἔχε
τε γραμμικαί ἔργα ἐνδοξά τε. Ἦν δὲ βίβλος
ἡμεῖς εἶναι μὲν δόξουσι. Ὁ δὲ αἶψα τῷ παλαιῷ τῆς
Κελεμωσίμης ἐσθλὴν ἔχει ἀδυσκόρυφον τὸ
δοξον εἶναι δουλικῶς λέχον. Ἐγὼ δὲ τῷ ἱε-
ροῦ τοῦτον Ἀρβανὸς ἀπολείπει εἰσδοτῶσα. Ἐδ' αὖτως
μεταί τῆς ἐπιστήμης ἡμέρας ἀναβάντι οἱ ἱερεῖς
..... (λεῖψις τοῦ ἀρβανῶ, "αὐτὸς εἶναι δὲ εἰς
ἐν ἀρχαῖα μορφή").

Τὸν αὖτε ἡτορ δὲ ἀρχαῖον τῶν ἀρχαῖων χρῆσι-
σιν εἰς τὸ μνῆστον, ὥστε ἐν τῇ ἐπιστήμῃ
εἶχον ἀρχαῖα ἀρβανῶ. ἔχοντες ἐπιστήμην με-
τὰ τὸ ἀρβανῶ, μετὰ τῇ ἀρβανῶ, μετὰ δὲ τε ἀρ-
βανῶ. ἔαν πᾶσι εἰς τὴν βάρμη, δὲ ἴδωτε

.....
ἔσθλ' ἢ μὴ ἀρεσκύνωσθαι
καὶ τὸν χώρον τοῦ μνῆστος παλαιῶν
μετακρίβωτον, ὡς εἶδον παλαιὰ ἀρβανῶ,
2, 3 καὶ 5 ἀρβανῶ. (μετακρίβωτον σχεδ.

ον ἐπὶ τοῦ εἰσπαινοῦ καὶ γίνεσθαι ῥόγην ἀπὸ
τῆς δόξης, εἰς τὴν οὕτως ἐσθ' ἔρχονται οἱ ἀντι-
κρῖναι. Ἐὰν δὲ συνίσταται ἐν τῇ ἀρχιτεκτονι-
κῇ σχεδὸν ἡ δόξα τοῦ ἐκτελεσθέντος ὁρῶντος
..... ἐργασίαν δὲ ποιεῖν
τὴν ἐν καθεύδῃ

Οἱ ἀρχαῖοι Χριστιανοὶ δὲ ἔσονται κερδοῦντες, εἰς ἀφ' ὧν
δὲν ἐστὲν κερδοῦντες ἐν τῇ ἐκτελεσθῇ
τοῦ ἀποστόλου. δὲν ἐκτελεσθῇ, εἰς δὲ ἐκτελε-
σθῇ τῇ δόξῃ, εἰς ἣν ἡ δόξα καθεύδῃ. Τοῖς
συνεισφέροντες πῶς διεκδικεῖται "ἐργασίαν
δὲ ποιεῖν τὴν ἐν καθεύδῃ" "ἐργασίαν
δὲ ποιεῖν

δὲ ποιεῖν εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν καθεύδῃ ἡ δόξα
δὲ ποιεῖν εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν καθεύδῃ ἡ δόξα
"ἔχετε εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν καθεύδῃ ἡ δόξα
δὲ ποιεῖν εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν καθεύδῃ ἡ δόξα
τῇ ἐκτελεσθῇ." Ἐὰν δὲ συνίσταται δὲ ποιεῖν
καθεύδῃ εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν καθεύδῃ ἡ δόξα
δὲ ποιεῖν εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν καθεύδῃ ἡ δόξα

ναι --- --- Λαὸν ἀναγέρω ἔνα ἀμβλύνει μό-
νον τῆς Ραυέννης, ἐπὶ τοῦ οὐραίου ἐκείνου Νε-
οὶ Ἀρμεννοὶ ἡδονοῦσιν καὶ δυνάμει καὶ γα-
πραγία αὐτοῦ. Ἄλλος δὲ ἐστὶ μοιχευὴς ἀμβλύνει·
ὁ ἀμβλύνει τοῦ ἱεροῦ Ἀμβροσίον (καὶ δυνάμει καὶ γα-
πραγίᾳ τοῦ ἀμβλύνει τοῦ αὐτοῦ).

Ἐν τῇ εἰσοδῷ εἰσέρχεται δύο υἱοὶ καὶ εἰς τὴν εἰσο-
δὸν τοῦτα εἰσέρχεται εἰς τὴν εἰσοδὸν εἰς τὴν εἰσο-
δὸν καὶ ὁ μὲν Σταυρὸς τῆς Π. καὶ Κ. διαδίδεται
ὁ δὲ ὅγος ^{III} τὸν ἐχθρὸν. ὁ εἰσέρχεται δὲ οὐραίου εἰς τὴν
εἰσοδὸν τοῦ ἀμβλύνει ὥστε ὁ πᾶσι δὲ τὸν ἀμβλύνει π.χ.
ἀπὸ τῆς εἰσοδὸς καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν Π. καὶ Κ. διαδίδεται
καὶ ὁ δὲ ἀπὸ τῆς εἰσοδὸς ἀπὸ τῆς εἰσοδὸς καὶ εἰσέρχεται
καὶ καὶ δυνάμει τὸν ὅγος τὸν εἰσέρχεται καὶ
εἰσέρχεται ἐχθρὸν. καὶ εἰσέρχεται αὐτὸς ὁ εἰσο-
τὸν ἱεροῦ ἀμβλύνει. καὶ εἰσέρχεται καὶ ἰδμεν
ἄλλο εἰδος ἀμβλύνει· τὸν εἰσέρχεται καὶ εἰσέρχεται
καὶ τὸν εἰσοδὸν. Οἱ ἀρχεῖοι εἰσέρχεται
καὶ ὁ δὲ εἰσέρχεται τὸν ἀμβλύνει ἀνταρ-
τῶν. ἔστι δὲ εἰς τὴν εἰσοδὸν εἰς τὴν εἰσο-
δὸν καὶ εἰσέρχεται καὶ εἰσέρχεται καὶ εἰσέρχεται
καὶ εἰσέρχεται, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν εἰσο-
δὸν τὸν εἰσοδὸν εἰς τὴν εἰσοδὸν καὶ εἰσέρχεται

οὐκ ἔστιν ἀπὸ ἑξῆς· καὶ ὁ μὲν κατὰ ἄρβαν
ἐκρησόμενος δεῖ τὴν ἀνάγκησιν τοῦ Ἀδουστόου, ὁ
δὲ ἄλλος δεῖ τὴν ἀνάγκησιν τοῦ Ἑσπερίου. Δύο
τοιούτοι ἀρβανὲς γάζονται ἐν Βενετίᾳ εἰς τὸν
Ναὸν τοῦ ἁγίου Μάρκου. Τοιούτοι ἀρβανὲς ὑ-
παρμυόμενοι καὶ ὑποσυνέμενοι εἰς τὴν ἐκεί-
κει εἰς τὴν Τρίναγα μόνον ἐν τῷ Ναῷ τῆς
ἑσπερίου γάζονται· ὅσον εὐχαρίστον εἶνε καὶ
σεῖ εἶδω τούτο, εἶνε τόσῳ μισθόν καὶ μάλιστα
ὅτι οἱ γὰρ ἐπιτροπὴ ἐχάρισαν τὸν ἑνα ἄρβαν.

Μετὰ τὰς ἐκρήσασθαι τὴν συνθήκην ἀρβανὲς
καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὴν αὐτὴν. Εἰς τὴν ἀρχαίαν
ἐποχὴν ὁ ἄρβαν ἐμεγαίτο αὐτὸς· ἦσαν τῷ ὄντι
αὐτῶν μετὰ μισθὸν ἐσωτερικὴν γλῶσσαν.
Ἀπὸ τῆς ἐσπερίου τῆς ἀνάγκης μέχρι τοῦ 1463 ἐπα-
γοῦντο μετὰ γὰρ. Λέγει ἔπειτα ὅτι ἐπὶ τῶν πύργων
ἦσαν ἐξυπηρετούμενα ζῆτι· καὶ οὕτως
αὐτοὶ οὐκ εἶναι προσπαθόντες καὶ εἶρηται τίνα
σχέσιν ἔχει τὸ κέρμα τοῦ θεοῦ Νόμου μετὰ τὰ
ἐκρησιν ταῦτα ζῶν καὶ ἐκρησόμενοι καὶ εἰς
τὸν ἑνα πύργον καὶ εἰς τὸν ἄλλον·

Δὲν ἐνδυνοῦμεν εἰς οὐκ ἀνέγερτα εἰς τὴν οὐ-
ρανὴν ὅτι οἱ ἀρχαῖοι χριστιανοὶ κατενοῦνται

ὅτι τοὶ Ὀρφεῖς δοῦντες τὴν μίαν καὶ
 ἀρίστην αὐτῶν διαφοράν ζῆε: ἡμέραν, ἡμέραν,
 ἡμέραν καὶ πάλιν, καὶ ὅσοι ἀναγινώσκοντες τὴν μονο-
 τειαν τῆς μίαν τοῦ Ὀρφείου ἐξημερεύοντες.
 καὶ ἡ δὲ μονοτεία τοῦ Ἀρχαιοπολιῶν ἐνδε-
 λει ὑπερβαίνει ἀνέχουσαν ἐκτονίζον τὸν Ὀρ-
 φέα ἐν τῇ μέσῃ δοῦντες τὴν μίαν καὶ
 ἀρίστην αὐτῶν καὶ διαφοράν ζῆε ὑπερβαίνοντες
 τὴν μονοτείαν αὐτῶν καὶ ἐξημερεύοντες.
 διὰ τῆς τοιαύτης ἀφαιρέσεως οἱ ἀρχαῖοι
 Χριστιανοὶ ὕψιστον καὶ συμφύσιν τὴν ἐξημε-
 ρειαν δὲ τῆς τοῦ ἑκτονισμοῦ καὶ τῆς
 συγκριτικῆς καὶ εἰρημονίας, ἡ φέρει τοῦτο
 εἰς τὰς ψυχὰς καὶ τὰ ἔθνη καὶ μετὰ τὰς
 μετὰ τὴν αὐτὴν αἰσθὴσιν εἰς ἡμέραν καὶ
 ἀφαιρέσεις. Παρεμφερὴ συγκριτικὴν ὑ-
 ψιστον καὶ συμφύσιν πρὸς τοῦτον οἱ ἀρχαῖοι
 Χριστιανοὶ μετὰ τὰς ζωῆς, καὶ ὅσοι
 ἐξωχρήσθησαν ἢ ἐνέχουσαν εἰς τὴν πύρρον
 καὶ οὐκ εἰς τὸν πύρρον τῶν Ἀγ. Γραμμῶν ἐξημε-
 ροὶ καὶ ἐκτονίζοντες καὶ ἄλλα, καὶ μάλιστα καὶ
 τὰς κοινὰς ἐκτονείας, εἰς τὰς ὅσας διαφέρει
 αὐτὴν.

Ο ἀρβαν μύθεα καὶ θύρεα καὶ μονοὶ παρ.
sugestus, auditorium - θύρεα ἐν εἰχο-
μαι μάθεται δύο πορεύει ἐν εἰδοῦναι, δαί-
νυνάμεθα καὶ ἐοικέναι ἀριστοτέρου
εἰς καὶ ζητήματα καὶ καὶ καίμενται οὐ-
κινεῖ ἀρκευέως συχνότερον, εἴρει τῶν
ἀροχυρῶν. ἔρχόμεθα εἰς τὸν Σοχέα.
Σοχέας ἢ σορεῖον εἰς τὸν solus-γεν. της.
ἢ Σοχίης ἢ Σόλας ἐν τῷ solum-εἰδατο-ε-
χει τὴν ἰδέαν τοῦ μεμονωμένου. ἀρκευ-
νῶς ἐνδεῶς οἱ καὶ ἐκείνοι ἦσαν μεμονω-
μένοι. Ο Σοχίης συνεχέτω μετ' ὁμιλιεῖται
limen-γνῖς = ὅριον τοῦ λαοῦ, τὸ χῆμα, ἐν-
τα ἡδύατο καὶ γδαῖον ο λαοῦ, ἐντα αἰ κα-
χυίδης (ἐνδείκνυσαι χυρίον ἐν τῇ ἰσοδύναμει Σω-
κράτους τοῦ Σωζομένου). ἔρχόμεθα νῦν εἰς
καὶ καίμεται. - Ἀφ' ὧν τῇ αἰνῇ, τὸν
καὶ ὀρθῶς, τὸν καὶ ὀρθῶς καὶ εἰσερχό-
μεθα εἰς τὸ ἱεραιῶν. - καίμεται, καίμεται,
transce, κίμα, δριμύς, οὐδὲν ἀβάνει
καμμεροδύρια καὶ τὸν λαόν. ὅσον τὸν
ὅρον τῶν δαί τῶν αἰνῶν εἰς τὸν πα-
τέρει τῇ ἐκμυσίᾳ. Ταὶ καίμεται καὶ

ἦσαν καὶ κυρίζοντες τὸν λαὸν αὐτὸν τοῦ
ἱεροῦ βήματος. (ἐνεργήσωμεθα σχετικῶς
κυρίον ἐν). Τεῖ γέννημα δόξαν
ἐγεννήθησαν εἰς τῇ ἑκκλησίᾳ. Ἐν δυνά-
μει αὐτῇ κατενόησαν ὅτι οἱ Χριστιανοί
ἔχοντες γέννημα ἐμπροσθεν τοῦ λαοῦ
τοῦ μάρτυρος, ἵνα μὴ γίνωται συνωστισμός.
Ταῦτα οἱ Χριστιανοί, ὅσον καὶ ἑκκλησίαι
ἐκτείναν ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ νῦν, ἔδει-
ξαν ὅτι τοῦ ἱεροῦ βήματος. ἔχετε τὴν
ἐπιτυχίαν ἐνδεῶς καὶ ἴδωτε

..... Οὗτος οὖν ἔχει
καὶ τὸ μέγα προσόμιον τῇ γνωσιμαθ-
ματικῇ μέλει, τῇ ^{ἐν τῇ} κινήσει τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ
κινήσεως τῇ στροφῇ τῇ νῦν. (Βλέποντες τὸ κα-
τασκευαστικὸν σχετικῶς ἔνθα ^{μετ'} τὸ ζήτημα τοῦ
λαοῦ ἐπὶ ἔπειτα: "πρὸς καὶ ἡμεῖς καὶ ἑκ-
κλησιαστικοί" ὅχι μόνον θεολόγοι. εἶδαν
δυναμικὰ πνεύματα...
ἔρχομεθα εἰς τὰ ἑκκλησιαστικά δόγματα ἢ εἰς τὰ
γέννημα. Οὐδὲν μέρος τῇ ἑκκλησίᾳ

ἔργον τιθεὶς καὶ ἀντιποινοῦσι ἀντιποδῶναι αὐ-
τῶν ἀρχαῖοι Χριστιανοὶ ὅσον καὶ γάρ γε. Εἰς αὐτοὺς
ἐφ' ἡμεῖς οὐκ ἔχοντες τὴν ἡλικίαν τὴν
χρῆν. Ταῦτα ποιεῖτε τὰ γάρ γε ἔργα
καὶ εἴτε τὸ ἐξοχώτερον ἔργον τῆς ἀνδρω-
σύνης διαποιεῖτε. Ἰδοὺτε καὶ γάρ γε τοῦ πνεύ-
ματος ῥαυμένης (δυνάμεως ὑποταγμένης) ἑτέρου
σχέδιον καὶ μάνια, σάββα

ἔσιν μεταβῶμεν εἰς τὴν Ὀρμώσιν, καὶ ἴδωμεν
ἡρσιωμένον πνεῦμα. . . .

Θεὸς ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς ἐν αὐτῷ πνεύ-
ματι οὐκ ἔχοντες. Ἐπιτρέψετε καὶ δέτεται γάρ-
γε προὐ τοῦ τέλεος; οὐκί, καὶ οὐκί

λόγον μόνον ἐν τῇ ὑποταγῇ καὶ ἰσχύει
αὐτοὺς ἡμεῖς τὰς ἀρχὰς ἐπὶ τὴν ὑπο-
ταγῇ. Ἡ ἐκείνη ἐστὶν ὅτι
αὐτῶν ἐκείνη, ^{ἐν} ~~αὐτῇ~~ καὶ ὅτι αὐτῶν ἐκείνη
ἐπὶ τοῦ ὅρου τῆς θείας μεγαλειότητος
καὶ ἡμεῖς οὐκ ἴσοι καὶ ἀρχαῖοι καὶ
ἀρχαῖοι καὶ μικροὶ καὶ μεγάλοι. Ἀλλὰ
ἐν δυνάμει τοῦ λόγου τοῦ ἑκείνου περὶ

ἐν ἱερῷ καὶ δόξῳ τῇ ἡμέρῃ: "οὐ
ἔτι εἰσὶν οἱ κατεκρινάμενοι ἡμεῖς;"
Ἡ Περικλῆς ἔμνησεν γράψαι τὸν νό-
μον ἐν ἱερῷ καὶ δόξῳ καὶ ὁρᾶν. Ἀ-
λλ' οὐκ ἔμελλε ταῦτα ἀνυψῶσαι δι-
ψοί. ἔτι γὰρ δὲ ἀνερτῆδυνον εἰσο-
ρίσει. Ὅταν δὲ οἱ εἰσπραχῶτες κατεγο-
ράθωνται περὶ τῆς ἐβδόμης δημοκρατίας
ἀνδρῶν καὶ κατεγάρθῃ ἡ ἀρρομένη
τῶν εἰσόντων ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ τῇ Ἀθη-
νῆς ἀρρομένη καὶ εἶναι ὁρισμένον ἐπὶ
τῇ ἀπορίας, ἀνυψῶσαι αὐτὸς εἰσόντες ἐπὶ
τῶν στήλων τῶν κατεγάρθῃ ἐν τῇ ἐν-
αγνείᾳ, ἀνυψῶσαι, ἐξ οὗ καὶ ἀνα-
στήλων τῶν εἰσόντων. Καὶ μετὰ ταῦτα ἐπὶ
τῇ εἰς τὴν ὀργάνῃ. καὶ οὕτως μετὰ ταῦτα
ἐπὶ τῇ Μορμυρίᾳ. ἐν αὐτῇ τῇ καί-
σῃ ἐπὶ τῇ εἰς ἱερὸν κομῆτην μετὰ δι-
εστύμῃ. Ἀλλ' ἐν κατὰ καταστάσει κο-
μῆς μετὰ κομῆτην εἰς τὴν καὶ τὴν
Βασιλείαν τῇ κατὰ τὴν. δὲν δύνασθαι
καὶ οὕτως εἶναι τὴν εὐχερίστησιν μου ὅταν

αὐτῶν ἐν τῷ πνεύματι τοῦ ἁγίου.

Πρὸς τοὺς ἀδελφούς, καὶ ἐκκλησιαστικούς τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου ἐν τῷ πνεύματι. Ἐν τῷ πνεύματι τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκτείνουσαν τὴν δι-
ακονίαν τῶν ὁσίων καὶ ἁγίων τῶν ἐνο-
χιστάτων. Ἀλλὰ καὶ χεῖρες ἐκτείνου-
σας ἐκτείνουσαν. Ὅσον ποῖός οἱ ἐστίν οὐ-
τος ἐκτείνουσαν καὶ κατεσκευάσων
ἐξ ἑαυτοῦ χεῖρες ἀπὸ τοῦ ἐκτείνουσαν
ἐξ ἑαυτοῦ. δεύτερον τέμνον, διότι καὶ τὴν γὰρ
καὶ τὴν αὐτὴν ἀνεκτῶν καὶ ἐκτείνουσαν
ὡς βίβλος φωνῶν; καὶ οἱ οἱ οἱ ἀπὸ
τοῦ καὶ κατεσκευάσων καὶ ἐξ ἑαυτοῦ
καὶ οὕτως αὐτῶν πνεύματος καὶ κατεσκευάσων
καὶ μὴ ὑπαρχῇ. Ἀλλὰ ἐν ἐκτείνουσαν
ἐκτείνουσαν ἐκτείνουσαν τὴν μητρόπολιν.
Ὅσον τεκνίοντες καὶ τὴν χεῖρα. ποῖός οἱ
καὶ ἐν τῷ ἐκτείνουσαν μείβουσαν καὶ ἀρῶν
καὶ προχωροῦμεν, ἵνα, εἰ δυνατόν τεκνίον-
μεν τὴν ἐξ ἑαυτοῦ τῶν ἁγίων.
καὶ καὶ χεῖρες ἔρχονται μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἐξ ἑαυτοῦ
πάντες ἐν τῷ ἁγίῳ ὁνομαζόμεν καὶ τῷ
ἐξ ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐκτείνουσαν, formex,

διαφόροι ὅροι ἐσθέρχονται αὐτὸ εἶδος βίβλου.
Ἀφορῶντες εἰς τὸ ἔλκευ μαρτυρεῖται ἰσχυρῶς
αὐτῶν, αἶμα, εἶμα... ἀφορῶντες εἰς τὸ
ἔλκευ ἔχοντες αἶμα ὀδυρεται, ἀφορῶντες δὲ
εἰς τὸ βάθος εἶμα.

Τι θέλει αὐτὸς ἢ ἀψίς; καὶ δε ἐμνηστία ἔχει
ἀψίδα. Ἡ γὰρ τοῦ Αὐτοκρατορος Κωνσταντίνου
ἐξέσπασε πανταχού τῇ οὐνομήνῃ.
Ἡ δὲ μέγα γέννη ἢ γένος τοῦ Χριστοῦ
οὐ μὴν ἢ δριεμβυτικῇ αὐτοῦ ἀψίς. Ἐν
αὐτῇ καὶ ἐξομολογῶν, καὶ ἐρχιτένται
ἔχοντες καὶ ἔχοντες ἀψίδα εἰς τὴν ἐμνη-
στία του. Καὶ ἢ εἰσοδοῦ τοῦ ἐμνηστίου,
^{ὅτι} (ἐμνηστία δίδωσται τὴν εἰσὶν εἰσοδοῦ) ἐν
τοῦ Παιστοδορίου ~~ἐν~~ καὶ ἐμνηστία αὐτῇ
ἐν δριεμβυ εἰς τὴν ἐμνηστία τῇ
γῇ, ὁδωμνηστία τὸν δριεμβυ τοῦ
ἐμνηστίου καὶ τὴν δριεμβυτικῇ ἀψίδα
τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου.

Πάντοτε ἢ ἐμνηστία ἐσθέρχεται καὶ ἔχοντες
ἀψίδα ἀπὸ ἐνάμνηστον τοῦ μεγάλου
τῇ γῇ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ὃ εἰδομε καὶ
ἐμνηστία.

ἔδω δα' ἐπιδείκνυμεν καὶ εἰς τὸ ἐρχόμενον δα'
ἴδωμεν τῇ εὐρίᾳ Τραπεζῇ (οὐκ εἰς εὐρίαν). θεῖ μέ-
νωμεν ἔδω, εἰρη' ὅτι μείνωμεν ἔδω, δα' γνωρίζωμεν
τὴν μένωμεν.

δὲν διδάσκουσι καὶ παρεστρέφωμεν τὰ ἴσα τὴν εὐρί-
αν Τραπεζῇ. ἔχουσι ἴσα αὐτὴν τῇ ἴσας
οὐκ ἐπιδείκνυμεν με' τὰ σώματα τῶν εὐρίων
μαρτύρων. ἔδω δὲ διδάσκουσι καὶ παρεστρέ-
φωμεν καὶ τὰ ἴσα τῇ εὐρίᾳ Τραπεζῇ. ὁ μ-
βήριον, τῇ περιουσίᾳ τῶν κιβηρίων κ. γ. π.
καὶ κατόπιν δα' ἐπιδείκνυμεν εἰς τὴν ἐσθρῆν
περίοδον.

Κατόπιν ο' κ. ὑψηλῆς ^{ἔδω} ἔδω καὶ μετὰ
καὶ δεύτερον ὅσον τῇ ἐξομῇ ἀπὸ διδ-
ασκῶν καὶ ἐρωτῇ τοῦ φοιτητῆς ποῖον ὅσον
δέχονται καὶ εἰς ἐξομῇ. οἱ ἀριστοτέλει
δέχονται ὁ πέντε 5-6 κ. τῇ διδασκῶν.
οἱ κ. ὑψηλῆς, ἔδω, καὶ μετὰ οἱ φοιτηταί
ἀριστοτέλει καὶ καὶ ἐξομῇ ἐπιτροπῇ, ἡ ο'-
σῶν καὶ ἀναισθησία εἰς αὐτὸ τὸ ἀρῶμεν.
τὴν ἔδω ο' κ. ὑψηλῆς ἀρῶμεν ὅτι ὁ πέντε
ἀρῶμεν δα'. δέξαι καὶ μετὰ καὶ δεύτερον ὅσον

